

Του **Δημήτρη Ψαρρά**

Στην πρώτη κρίση που αντιμετώπισε το νεότευκτο κόμμα του ο Σταύρος Θεοδωράκης ακολούθησε κατά γράμμα τη γνωστή πεπατημένη των άλλων αρχηγών κομμάτων. Μόλις ακούστηκε η παρατήρηση του Νίκου Δήμου για την υπόθεση του «Αγίου Φωτός», για τα έξοδα μεταφοράς του και για τη συνήθεια να το υποδέχεται η ελληνική πολιτεία με «τιμές αρχηγού κράτους», ο αρχηγός του Ποταμιού «άδειασε» με ευκολία τον συνιδρυτή του κόμματος και συντάχθηκε με τις κραυγές των φονταμενταλιστών που έσπευσαν να ζητήσουν τον αφορισμό του «αιρετικού».

Θα περίμενε κανείς από κάποιον που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί το «νέο» στην πολιτική να υποστηρίξει την ελευθερία του λόγου του συνεργάτη του, ακολουθώντας το σκεπτικό της ανακοίνωσης που εξέδωσε η Εταιρεία Συγγραφέων: «Ο συγγραφέας Νίκος Δήμου που αναφέρθηκε σε κείμενό του στο μυθιστόρημα του φωτός, δέχθηκε την επίθεση των γνωστών μανιακών που ξιφουλκούν μόλις κάποιος αμφισβητήσει το “αλάθητο” της φαντασιοπληξίας τους. Η Εταιρεία Συγγραφέων υπερασπίζεται την ελευθερία του φωτός όταν φωτίζει την ελευθερία του λόγου». Πάντως ο κ. Δήμου δηλώνει ότι εξακολουθεί να υποστηρίζει το Ποτάμι και ότι συμπαθεί τον κ. Θεοδωράκη, ενώ νιώθει πως του χρωστάει και λίγο, γιατί τον έμπλεξε «σε θέματα δύσκολα στις ευαίσθητες απαρχές του».

Το γεγονός είναι ότι δεν υπάρχει κανένα ελαφρυντικό για τον πανικό που προκάλεσαν στο Ποτάμι οι κραυγές των φανατικών, πολύ περισσότερο που υποτίθεται ότι στο πρόγραμμά του περιλαμβάνεται ο διαχωρισμός Κράτους και Εκκλησίας. Ενα χαρακτηριστικό παράδειγμα του σφιχταγκαλιάσματος Κράτους και Εκκλησίας παρακολούθησαμε το απόγευμα της Μεγάλης Πέμπτης στις ειδήσεις του «Σκάι». Λίγο πριν διαβάσει το πρώτο Ευαγγέλιο, όπως είπε ο ίδιος, εμφανίστηκε ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ανθιμος για να δώσει συγχαρητήρια στον Σταύρο Θεοδωράκη για τη σωστή του απόφαση!

Αλλά για ποιο λόγο ζητήθηκε η συνεργασία του κ. Δήμου από το Ποτάμι; Μήπως δεν ήταν γνωστές και δημοσιευμένες οι απόψεις του; Ακόμα και για το επίμαχο ζήτημα, ο συγγραφέας έχει δημοσιεύσει από το 2009 το κείμενο «Αγιο Σκότος», όπου μεταξύ άλλων σημείωνε: *«Κάθε Πάσχα σκέπτομαι πως όλη αυτή η διαδικασία μάς κατατάσσει ανεπανόρθωτα στους πρωτόγονους λαούς της Γης – κάτι ανάμεσα Ουγκάντα και Παπούα-Νέα Γουινέα. Διότι το Αγιο Φως είναι ένα καθαρά ειδωλολατρικό παγανιστικό έθιμο, που δεν έχει καμία σχέση με τον Χριστιανισμό. Πού, πότε στη διδασκαλία του Ιησού υπάρχει αναφορά σε Αγιο Φως; Φυσικά σε μία ανεξίτηρη χώρα ο καθένας δικαιούται να πιστεύει σε Αγια Φώτα, μάγους, τοτέμ και δαιμόνια – αλλά δεν μπορεί το κράτος να τιμά μία δεισιδαιμονία. Η ίδια η Εκκλησία θα έπρεπε να το έχει απορρίψει γιατί είναι αντίθετο με την ουσία του Χριστιανισμού»*

Ο Δήμου θύμιζε ότι ήδη το 1826 ο Κοραΐς, στον «Διάλογο περί του εν Ιεροσολύμοις Αγίου Φωτός» έγραφε: «Χρεωστούν οι ιερωμένοι μας να παύσωσιν το θαυματούργημα, το οποίον ατιμάζει τόσον την θρησκείαν και φθείρει τα ήθη του λαού». Και είναι αλήθεια ότι υπάρχουν και εν ενεργεία μητροπολίτες που έχουν τολμήσει να αμφισβητήσουν την «ιεροτελεστία». «Η εικόνα της υποδοχής που είδα στην τηλεόραση μου δημιούργησε έντονο προβληματισμό», έγραφε το 2001 ο Ιερόθεος Ναυπακτίας. «Η παρουσία της μουσικής μπάντας που παιάνιζε, το άγημα που απέδιδε τιμές, οι μοτοσυκλετιστές που συνόδευαν τον “αρχηγό Κράτους” και ο Επίσκοπος που κρατούσε τις λαμπάδες αναμμένες και με αυτές

ευλογούσε τους πιστούς, και μάλιστα πολλές φορές οι λαμπάδες έσβηναν και χρειαζόταν να τις ανάψει εκ νέου, με προκάλεσαν” (http://www.parembasis.gr/2001/01_04_01.htm).

Για τον λόγο που η αντίδραση στις δηλώσεις Δήμου ήταν τόσο έντονη ας συνοπολογιστεί ότι δεν είναι μόνο το «Αγιο Φως» που τιμάται (και κοστολογείται) ως αρχηγός κράτους. Ο τζίρος της άγιας επιχείρησης είναι πολύ μεγαλύτερος, γιατί πολλές μετακινήσεις εικόνων ή λειψάνων πραγματοποιούνται με τον ίδιο τρόπο. Τον περασμένο Οκτώβριο η «Τίμια Κάρα» του Αγίου Ανδρέα μεταφέρθηκε με C-130 από την Πάτρα στην Κύπρο και έγινε δεκτή με τιμές αρχηγού κράτους, όπως συνέβη και λίγους μήνες νωρίτερα με την εικόνα της Παναγίας Αξιον Εστί από τον ναό του Πρωτάτου που έφτασε στη Θεσσαλονίκη με την κανονιοφόρο «Αρματωλός».

(ΕφΣυν 22/4/2014)